

«ІТИ В ЖИТТІ СВОЇМ ШЛЯХОМ»

біологія, які дуже цікаво викладала вчителька Зінаїда Григорівна. Мабуть, завдяки їй і пов'язала свою долю в науці з біохімією.

Після середньої школи, яку закінчила в 1964 році із золотою медаллю, навчалася на хімічному факультеті Чернівецького державного університету. Потім

були аспірантура і в 1975 році – захист кандидатської дисертації за спеціальністю – органічна хімія. А до захисту докторської дисертації з біохімії мали пройти довгі два десятиліття років. Весь цей час Валентина Василівна наполегливо займалася наукою, працювала викладачем, завідувачем кафедри, доцентом у вузах Мелітополя і Запоріжжя. У 1997 році отримала вчене звання професора.

Таким є кредо в науковій діяльності доктора сільськогосподарських наук, професора Валентини Василівни Калитки, яка нині завідує кафедрою загального землеробства і викладає хімію та біологію в ТДАТА. Вона єдина у ВНЗ людина, нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня.

У нашій академії знають, що наукова школа В.В.Калитки займається з'ясуванням ролі системи антиоксидантного захисту організмів різних птахів у їх адаптації до умов утримання і розробкою технологій застосування антиоксидантних препаратів для підвищення продуктивності сільськогосподарської птиці та ефективності тривалого зберігання продукції рослинництва. Під її науковим керівництвом захищено 7 кандидатських дисертацій, працюють над науковими роботами 9 аспірантів, докторантів і пошукувачів.

Валентина Василівна – автор 138 наукових публікацій, має 20 авторських свідоцтв СРСР, патентів України і Росії.

Родом вона із села на Київщині. У нелегкі повоснні роки росла без батька. На її дитячих руках тримався город і вся хатня робота, тому що мати з ранку до вечора працювала бухгалтером у колгоспі.

Змалечку привчилася до самостійності, планування роботи, яку виконувала.

У школі її улюбленими предметами були хімія та

того, чого не можу виконати, і терпіти не можу «пустомель» – людей, які щедро роздають обіцянки, але не обов'язкові в їх виконанні», – сказала моя співбесідниця. Вона завдячує долі тим, що на її шляху траплялися тільки добрі люди, які багато в чому радили й допомагали.

Але на довгій науковій ниві траплялися й курйози. Якось стався випадок, після якого всі говорили, що вона народилася «в сорочці». Під час одного з дослідів ще в студентські роки з вини одного аспіранта розірвало колбу. Вона розлетілася дрібними шматочками, які заплуталися у волосся на голові, потрапили у тканину халату, але жоден не поранив обличчя і відкриті руки!

Наукова робота Валентини Василівни пов'язана з цікавими дослідженнями, поїздками. Наприклад, об'їздила всі птахофабрики Запорізької та Дніпропетровської областей, була навіть у Кара-Калпакії, де у бройлерному господарстві запускали зоолабораторію, вводили для птахів кормові добавки. Брала участь у проведенні дослідів у господарствах Якимівки і на Херсонщині.

Свої знання й набутий досвід В.В.Калитка щедро передає молодим послідовникам, із задоволенням спілкуючись з ними.

А ще вона любить працювати на своїй присадибній ділянці, особливо навесні, коли все пробуджується, з'являються молоді листочки і травичка.

Коли в них з чоловіком, доктором біологічних наук В.І.Лисенком, гостюють діти та онуки, господарі люблять вести цікаві пізнавальні розмови стосовно їхнього господарства з наочними прикладами у вигляді добрих врожаїв.

Під час нашої нетривалої розмови Валентина Василівна

популярно розповіла про наукову проблему, над якою нині працює разом із своїми аспірантами. Забруднення навколишнього середовища провокує утворення в ньому, в тому числі і в продуктах харчування, великої кількості так званих вільних радикалів. Вони є дуже реакційно-активними частками, що порушують обмін речовин у рослинному й тваринному світі, а також в організмі людини. Із збільшенням їх кількості система захисту людського організму виснажується і настає окисдаційний стрес. Тому нині, починаючи з продуктів харчування і закінчуючи косметикою, дуже «модні» антиоксиданти.

– Ми розробляємо нові препаративні форми антиоксидантів і обробляємо ними насіння, рослини, вводимо як добавки до кормів. В організмі людини, приміром, наші препарати зв'язують надлишок вільних радикалів, які порушують цілісність клітинної мембрани і дуже шкідливі для клітин мозку.

Крім наукової, викладацької, домашньої роботи, у Валентини Василівни чимало ще й інших клопотів. Зокрема – пошук фірм та переговори з ними щодо серійного виробництва розроблених у лабораторних умовах препаратів, таких необхідних у нашому житті.

А коли трапляється нагода, полюбляє читати художню літературу, переважно історичну, дивитися телевізійні новини тощо. Як мовиться, ніщо людське їй не чуже.

У цьому році життєва стежина привела Валентину Василівну до чергового ювілею. Ми бажаємо їй міцного здоров'я, творчої наснаги, нових наукових успіхів і сімейного благополуччя.

В.Мороз